

šanja »pod kakšnimi pogoji morem stopiti v učiteljsko društvo, v »Narodno šolo« i. t. d. Sedaj sem v kratkem razložil smer imenovanih društev. Komur ugajajo pogoji, naj stopi v naše kolo, kdor je v sercu naroden, naj pokaže to v dejanji, za lase pa še Bog nikoga v nebesa ne vleče, tudi naši razlogi apatičnega in zaspanca ne bodo probudili, niti plašljivcu poguma navdihnili. Te verstice sem pa napisal, prijateljem in neprijateljem v premišljevanje in kritikovanje.

Slovensko učiteljsko društvo se je zbralo k odborovej seji 13. p. m. Obravnavale so se društvene razmere, o katerih sta poročala tajnik in blagajnik. Društvo napreduje in pristopaje mu novi udje, neučitelji. — Prihodnja odborova seja bode v četrtek 3. t. m. ob navadni uri. — Pri tej priliki vabimo vljudno društvenike na vplačevanje letnine, ki ne znaša višej od jednega goldinarja na leto.

Iz Vinice na Dolenjskem se nam poroča, da ondu koza otroke hudo moré. 10. p. m. so jih pokopali 5 na jeden pot, 15. p. m. pa 4, dva večja in dva manjša. Tudi v okolici Ljubljanski so mogli v 3 krajih s šolo prenehati.

V spomin in slovo!

Odstopivši učitelj verozakona iz mestnih deških ljudskih šol si štejem v prijetno dolžnost, da se dostojno zahvaljujem p. i. g. g. učiteljem I. in II. mestne šole ter vsem, s katerimi sem kedaj na šolskem polji deloval za izkazano mi prijateljstvo, ob enem priserčno hvalo izrekam onim gospodom za prelepi in dragi mi spominek. — Ostanimo si zanaprej tudi dobri in zvesti prijatelji.

Janez Rozman,

sedaj župnik pri mestni fari sv. Jakoba v Ljubljani.

V. č. gospod Janez Rozman, sedaj župnik pri mestni fari sv. Jakoba, posvečen v mašnika 22. julija 1856, je bil skoraj ves čas svojega mašništva pri šolah; prvo v Kočevje, potem 8 let v Ljubljani pri mestni šoli pri sv. Jakobu šolski vodja in katehet, in po nekaterih letih prestanka katehet na obeh mestnih šolah in še katolikom v protestantovski šoli učitelj verozakona. — Tedaj vže precej skušen in izurjen učitelj, ako premislimo, da je poučevanje v verozakonu naj težji, a tudi najvažnejši predmet, trud pa, ki ga ima učitelj verozakona, prav lahko iz tega spoznamo, ako premislimo, da ima učitelj pri toliko otrocih vsako uro druge učence pred sabo, navadni učitelj si lahko kolikor, toliko odpocéje, ker se predmeti menjujejo, otroke, katere ima pred sabo, do dobrega pozna, a učitelj verozakona pri tolikem številu otrok — nad 800 — skoro vsako uro na novo začena. Nas pa le to veseli, da g. Rozman ostane še v Ljubljani, ter se nadejamo, da bode v njegovi častni in važni službi z isto ljubeznijo skerbel za mestne otroke, kakor dosihmal. — Bog daj svojo pomoč in blagoslov neumornemu in pridnemu delavcu! No, kaj »Tov.« zopet priporoča šolo župnikom in se vklanja njihovemu vplivu!

Premembe pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. G. Tomaž Petrovec, spraš. učit. kand. in od 9. decembra namestujoči učitelj v Šent-Gothardu pri Trojanah, — začasni učitelj v Čemšeniku, in gdč. Avguste Klančar, začasna učiteljica v Komendi pri Kamniku.

Odgovorni urednik: **Matej Močnik.**

Tiskar in založnik: **J. R. Milic.**